

“मीठे बच्चे – बाबाको पार्ट एक्युरेट छ, उहाँ आफ्नो समयमा आउनु हुन्छ, अलिकति पनि फरक पर्न सक्दैन, उहाँ आउनु भएको यादगार शिवरात्रि खूब धूमधामसँग मनाऊ।”

प्रश्न:- कुन बच्चाहरूको विकर्म पूरा-पूरा विनाश हुन पाउँदैन?

उत्तर:- जसको योग ठीक छैन, बाबाको याद रहँदैन उनको विकर्म विनाश हुन पाउँदैन। योगयुक्त नहुनाले पूरा सद्गति हुँदैन, पाप बाँकी रहन्छ। फेरि पद पनि कम हुन जान्छ। योग छैन भर्ने नाम-रूपमा अलझिरहन्छन्। उनीहरूको नै कुरा याद आइरहन्छ। ती देही-अभिमानि रहन सक्दैनन्।

गीत:- यह कौन आज आया सवेरे सवेरे.....।

ओम् शान्ति। सबेरै (अमृतबेला) कति बजे हुन्छ? बाबा सबेरै कति बजे आउनु हुन्छ? (कसैले भने ३ बजे, कसैले भने ४ बजे, कसैले भने संगममा, कसैले भने १२ बजे) बाबा एक्युरेट सोध्नुहुन्छ। १२ लाई तिमीले सबेरै भन्न सक्दैनौ। १२ बजेर एक सेकेण्ड भयो, एक मिनेट भयो तब ए.एम. अर्थात् बिहान सुरु भयो। यो बिल्कुल सबेरै छ। ड्रामामा यिनको पार्ट बिल्कुल एक्युरेट छ। सेकेण्डको पनि कम हुन सक्दैन। यो ड्रामा अनादि बनेको छ। १२ बजेर एक सेकेण्ड जबसम्म हुँदैन तबसम्म ए.एम. भनिँदैन, यो बेहदको कुरा हो। बाबा भन्नुहुन्छ- म आउँछु सबेरै-सबेरै। बेलायतीहरूको ए.एम., पी.एम. एक्युरेट चल्छ। उनीहरूको बुद्धि फेरि पनि राम्रो छ। उनीहरू त्यति सतोप्रधान पनि बन्दैनन् भने तमोप्रधान पनि बन्दैनन्। भारतवासी नै १०० प्रतिशत सतोप्रधान, फेरि १०० प्रतिशत तमोप्रधान बन्छन्। बाबा धेरै एक्युरेट हुनुहुन्छ। सबेरै अर्थात् १२ बजेर एक मिनेट, सेकेण्डको हिसाब राख्नुहुन्छ। सेकेण्ड पास हुँदा जानकारी पनि हुँदैन। अहिले यी कुरा तिमी बच्चाहरूले नै सम्झन्छौ। दुनियाँ त बिल्कुलै घोर अन्धकारमा छन्। बाबालाई सबै भक्तले दुःखमा याद गर्छन्- पतित-पावन आउनुहोस्। तर उहाँ को हुनुहुन्छ? कहिले आउनु हुन्छ? यो केही पनि जानेका छैनन्। मनुष्य भएर एक्युरेट केही जानेका छैनन् किनकि पतित तमोप्रधान छन्। काम विकार पनि कति तमोप्रधान छ। अहिले बेहदका बाबाले आदेश गर्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! कामजित जगतजित बन। यदि अहिले पवित्र बन्दैनौ भने विनाशलाई प्राप्त गर्छौ। तिमी पवित्र बन्यौ भने अविनाशी पद पाउने छौ। तिमीले राजयोग सिकिरहेका छौ नि। स्लोगनमा पनि लेख्छन् “बी होली, बी योगी।” वास्तवमा लेख्नुपर्छ “बी राजयोगी”। योगी त कमन अक्षर हो। ब्रह्मसँग योग लगाउँछन्। उनीहरू पनि योगी कहलाउँछन्। बच्चाहरूले पितासँग, स्त्रीले पुरुषसँग योग लगाउँछन् तर यो तिमी हो राजयोग। बाबाले राजयोग सिकाउनु हुन्छ, त्यसैले राजयोग लेख्नु ठीक छ। बी होली एण्ड राजयोगी। दिन प्रतिदिन सुधार त भइरहन्छ। बाबा पनि भन्नुहुन्छ- आज तिमीलाई गहन भन्दा गहन कुरा सुनाउँछु। अब शिवजयन्ती पनि आउँदै छ। शिवजयन्ती त तिमीले राम्रोसँग मनाउनु छ। शिवजयन्तीमा त धेरै राम्रोसँग सेवा गर्नु छ। जहाँ प्रदर्शनी हुन्छ, सबैले आ-आफ्नो सेन्टरमा अथवा घरमा शिवजयन्ती राम्रोसँग मनाऊ र लेख- शिवबाबा गीता ज्ञान दाता बाबाबाट बेहदको वर्सा लिने मार्ग आएर सिक्नुहोस्। ठीक छ, बत्ती आदि पनि बाल। घर-घरमा शिवजयन्ती मनाउनु पर्छ। तिमी ज्ञान-गंगा हौ नि। त्यसैले हरेकको नजिक गीता पाठशाला हुनुपर्छ। घर-घरमा गीता त पढ्छन् नि। पुरुषहरू भन्दा पनि माताहरू भक्तिमा अगाडि हुन्छन्। यस्ता परिवार पनि हुन्छन् जहाँ गीता पढ्छन्। त्यसैले घरमा पनि चित्र राख्नुपर्छ। लेख- बेहदका बाबासँग आएर फेरि वर्सा लिनुहोस्।

यो शिवजयन्तीको पर्व वास्तवमा तिमी सच्चा दीपावली हो। जब शिव आउनु हुन्छ तब घर-घरमा उज्यालो हुन्छ। यस पर्वमा खुब बत्ती आदि बालेर उज्यालो बनाएर मनाऊ। तिमीले सच्चा दीपावली मनाउँछौ। फाइनल त हुनु छ सत्ययुगमा। त्यहाँ घर-घरमा प्रकाश नै प्रकाश हुन्छ अर्थात् हरेक आत्माको ज्योति बलिरहन्छ। यहाँ त अन्धकार छ। आत्माहरू आसुरी बुद्धिका बनेका छन्। त्यहाँ आत्माहरू पवित्र हुनाले दैवी बुद्धि हुन्छ। आत्मा नै पतित, आत्मा नै पावन बन्छ। अहिले तिमी कौडी तुल्यबाट हीरा बनिरहेका छौ। आत्मा पवित्र भएपछि शरीर पनि पवित्र मिल्छ। यहाँ आत्मा अपवित्र छ त्यसैले शरीर र दुनियाँ पनि अपवित्र छन्। यी कुरा तिमीहरूमा पनि थोरैले मात्र यथार्थ रीतिले सम्झन्छौ। उनको मनमा खुशी हुन्छ। नम्बरवार पुरुषार्थ त गरिरहन्छन्। ग्रहचारी पनि बस्छ। कहिले राहुको ग्रहचारी बस्छ त्यसैले आश्चर्यवत् भागन्ती हुन्छन्। बृहस्पतिको दशा फेरिएर ठीक राहुको दशा

बस्छ। काम विकारमा गयो कि राहुको दशा बस्यो। मल्लयुद्ध हुन्छ नि। तिमी माताहरूले देखेका छैनौ होला किनकि माताहरू हुन्छन् गृहिणी। तिमीलाई थाहा छ— भ्रमरीलाई गृहिणी अर्थात् घर बनाउने भनिन्छ। घर बनाउने राम्रा कारीगर हुन्, त्यसैले गृहिणी नाम छ। कति मेहनत गर्छ। ती पनि पक्का मिस्त्री हुन्। दुई तीन कोठा बनाउँछन्। ३-४ कीरा लिएर आउँछ। त्यस्तै, तिमी ब्राह्मणीहरू पनि हो। चाहे १-२ बनाऊ, चाहे १०-१२ लाई, चाहे १०० लाई, चाहे ५०० लाई बनाऊ। मण्डप आदि बनाउँछौ, यो पनि घर बनाउनु जस्तो भयो नि। त्यसमा बसेर सबैलाई भू-भूँ गर्छौ। फेरि कुनै त बुझेर कीराबाट ब्राह्मण बन्छन्। कुनै सडेर निस्कन्छन् अर्थात् यस धर्मका होइनन्। यस धर्मकालाई नै पूरा मात्रामा टचिग हुन्छ। तिमी त फेरि पनि मनुष्य हो नि। तिम्रो तागत भ्रमरीको भन्दा त धेरै छ। तिमीले २ हजारको माझमा पनि भाषण गर्न सक्छौ। पछि तिमी ४-५ हजारको सभामा पनि जान्छौ। भ्रमरीसँग तिम्रो तुलना हुन्छ। आजकल संन्यासीहरू पनि बाहिर विदेशमा गएर भन्छन्— हामीले भारतको प्राचीन राजयोग सिकाउँछौ। आजकल माताहरू पनि पहेंलो वस्त्र लगाएर जान्छन्। विदेशीलाई ठगेर आउँछन्। उनीहरूलाई भन्छन्— भारतको प्राचीन राजयोग भारतमा आएर सिक। तिमीले कहाँ यस्तो भन्छौ र भारतमा गएर सिक। तिमी त विदेशमा गएर पनि त्यहाँ नै बसेर सम्झाउँछौ— यो राजयोग सिक्नुहोस् अनि स्वर्गमा तपाईंको जन्म हुन्छ। यसमा कपडा आदि फेर्नु पर्ने कुरा छैन। यहाँ नै देहका सबै सम्बन्ध भूलेर आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर। बाबा नै लिबरेटर, गाइड हुनुहुन्छ। सबैलाई दुःखबाट छुटाउनु हुन्छ।

अब तिमीलाई सतोप्रधान बन्न छ। तिमी पहिला स्वर्गमा थियो। अहिले कलियुगमा छौ। सारा विश्व, सबै धर्मका कलियुगमा छन्। कुनै पनि धर्मका सम्पर्कमा आएर भने उनीहरूलाई भन्नु छ— बाबा भन्नुहुन्छ— आफूलाई आत्मा सम्झेर मलाई याद गर तब तिमी पावन बन्छौ, फेरि मैले साथ लिएर जान्छु। केवल यति मात्रै भन, धेरै होइन। यो त धेरै सहज छ। तिम्रो शास्त्रमा पनि छ— घर-घरमा सन्देश दिए। कुनै एक रह्यो भने पनि उसले सिकायत गर्नेछ, मलाई कसैले भनेन। बाबा आउनु भएको छ त्यसैले पूरा झ्याली पिट्नुपर्छ। एक दिन अवश्य सबैलाई थाहा लाग्छ, बाबा आउनु भएको छ— शान्तिधाम, सुखधामको वसो दिन। वास्तवमा जब देवी-देवता धर्म थियो तब अरू कुनै धर्म थिएन। सबै शान्तिधाममा थिए। यस्तो-यस्तो ख्याल चल्नुपर्छ, स्लोगन बनाउनु पर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— देह सहित सबै सम्बन्धलाई छोड। आफूलाई आत्मा सम्झेर म बाबालाई याद गर तब आत्मा पवित्र बन्छ। अहिले आत्माहरू अपवित्र छन्। अब सबैलाई पवित्र बनाएर, बाबा गाइड बनेर फर्काएर लैजानुहुन्छ। सबै आ-आफ्नो सेक्सनमा बस्न जान्छन्। फेरि देवी-देवता धर्मका नम्बरवार आउँछन्। कति सहज छ। यो त बुद्धिमा धारणा हुनुपर्छ। जसले सेवा गर्छ ऊ छिपेर रहन सक्दैन। डिस-सर्भिस गर्ने पनि छिप्न सक्दैन। सेवाधारीलाई त बोलाइन्छ। जसले अलिकति पनि ज्ञान सुनाउन सक्दैन उसलाई कहाँ बोलाइन्छ र। उसले त उल्टै नाम बदनाम गराउँछ। भन्छन् बी.के. यस्ता पनि हुन्छन् र? पूरा रेसपन्ड पनि गर्दैनन्। नाम बदनाम भयो नि। शिवबाबाको नाम बदनाम गर्नेले उच्च पद पाउन सक्दैन। जसरी यहाँ पनि कुनै करोडपति छन्, पद्मपति छन्, कुनै हेर भोकै मरिरहेका छन्। यस्ता भिखारी पनि आएर राजकुमार बन्न सक्छन्। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ, उही श्रीकृष्ण जुन स्वर्गका राजकुमार थिए उनै फेरि बेगुर बन्छन्। फेरि बेगुरबाट प्रिन्स बन्छन्। यिनी बेगुर थिए नि, अलि-अलि कमाए त्यो पनि तिमी बच्चाहरूको लागि। नत्र तिम्रो सम्हाल कसरी हुने? यी सबै कुरा शास्त्रमा कहाँ छन् र! शिवबाबाले नै आएर बताउनु हुन्छ। यिनी गाउँलेका छोरा थिए। नाम कुनै श्रीकृष्ण थिएन। यो आत्माको कुरा हो, त्यसैले मनुष्य अलमलिएका छन्। तब बाबाले सम्झाउनु भएको छ— शिवजयन्तीमा हरेक घर-घरमा चित्रहरूद्वारा सेवा होस्। लेख— बेहदका बाबाबाट २१ जन्मको लागि स्वर्गको बादशाही सेकेण्डमा कसरी मिल्छ, त्यो आएर बुझ्नुहोस्। जसरी दीपावलीमा मनुष्यले धेरै पसल खोलेर बस्छन्। तिमीले फेरि अविनाशी ज्ञान रत्नहरूको पसल खोलेर बस्नु छ। तिम्रो पसल कति राम्रो सजाइएको हुन। मनुष्यले दीपावलीमा गर्छन्, तिमीले फेरि शिवजयन्तीमा गर। शिवबाबाले सबैका दीपक जगाउनु हुन्छ, तिमीलाई विश्वको मालिक बनाउनु हुन्छ। उनीहरूले त लक्ष्मीसँग विनाशी धन माग्छन्। यहाँ जगत् अम्बाबाट तिमीलाई विश्वको बादशाही मिल्छ। यो रहस्य बाबाले सम्झाउनु हुन्छ। बाबा कुनै शास्त्र कहाँ पढ्नुहुन्छ र! बाबा भन्नुहुन्छ— म ज्ञानसागर हुँ नि। हो यो जान्नुहुन्छ, फलाना-फलाना बच्चाहरूले सेवा धेरै राम्रो गर्छन्, त्यसैले याद आउँछ। बाँकी यस्तो होइन, एक-एकको मन भित्रको कुरा जान्दछु। हो, कुनै समय थाहा हुन्छ— यो पतित छ, शक पर्छ। उसको अनुहार नै मलिनो हुन जान्छ, माथिबाट बाबाले पनि सन्देश पठाउनु हुन्छ, यिनीसँग सोध। यो पनि ड्रामामा छ। जुन कसै कसैको लागि बताउनु हुन्छ, बाँकी यस्तो होइन सबैको लागि बताउनु हुन्छ। यस्ता त धेरै छन्। कालो मुख गर्छन्। जसले गर्छ उसले आफ्नै नोकसान गर्छ। सच्चा बताउनाले केही फाइदा हुन्छ, नबताउनेले अझ नोकसान गर्छन्। सम्झनुपर्छ—

बाबा हामीलाई गोरो बनाउन आउनु भएको छ, अनि हामीले फेरि कालो मुख गछौं! यो हो नै काँडाको दुनियाँ। मानव काँडा छन्। सत्ययुगलाई भनिन्छ गार्डेन अफ अल्लाह र यो हो फरेस्ट। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— जब-जब धर्मको ग्लानि हुन्छ, तब म आउँछु। पहिलो नम्बर श्रीकृष्णलाई हेर, फेरि ८४ जन्महरू पछि कस्ता बन्छन्। अहिले सबै छन् तमोप्रधान। आपसमा लडिरहन्छन्। यो सबै ड्रामामा छ। फेरि स्वर्गमा यो केही हुँदैन। प्वाइन्टहरू त धेरै छन्, नोट गर्नुपर्छ। जसरी वकिलहरूले पनि प्वाइन्टहरूको नोट बुक राख्छन् नि। डाक्टरहरूले पनि किताब राख्छन्, त्यो हेरेर औषधी दिन्छन्। बच्चाहरूले कति राम्रोसँग पढ्नुपर्छ, सेवा गर्नुपर्छ। बाबाले नम्बरवन मन्त्र दिनुभएको छ मनमनाभव। बाबा र वर्सालाई याद गर तब स्वर्गको मालिक बन्छौं। शिवजयन्ती मनाउँछन्। तर शिवबाबाले के गर्नुभयो? अवश्य स्वर्गको वर्सा दिनु भयो। त्यो ५ हजार वर्ष भयो। स्वर्गबाट नर्क, नर्कबाट स्वर्ग बन्छ।

बाबा सम्झाउनु हुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! योगयुक्त बन तब तिमीलाई सबै कुरा राम्रोसँग समझमा आउँछ। तर योग ठीक छैन, बाबाको याद रहँदैन भने केही बुझ्न सक्दैनौं। विकर्म पनि विनाश हुन पाउँदैन। योगयुक्त नहुनाले त्यति सुदृढता पनि हुँदैन, पाप रहन जान्छ। फेरि पद पनि कम हुन जान्छ। धेरै छन्, योग केही पनि छैन, नाम रूपमा फँस्छन्, उनैको याद आइरहन्छ। अनि विकर्म विनाश कसरी हुन सक्छ? बाबा भन्नुहुन्छ— देही-अभिमानि बन। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) शिवजयन्तीमा अविनाशी ज्ञान रत्नहरूको पसल खोलेर सेवा गर्नु छ। घर-घरमा सन्देश पुर्याएर सबैलाई बाबाको परिचय दिनु छ।

२) सच्चा बाबासँग सच्चा भएर रहनु छ, कुनै पनि विकर्म गरेर छिपाउनु छैन। यस्तो योगयुक्त बन्नु छ, जसले गर्दा कुनै पनि पाप नरहोस्। कसैको पनि नाम रूपमा फँस्नु छैन।

वरदान:- सागरको गहिराइमा गएर अनुभव रूपी रत्न प्राप्त गर्ने सदा समर्थ आत्मा भव समर्थ आत्मा बन्नको लागि योगको हरेक विशेषतालाई, हरेक शक्तिलाई अनि हरेक ज्ञानको मुख्य प्वाइन्टहरूलाई अभ्यास गर। अभ्यासी, लगनमा मगन रहने आत्माको सामुन्ने कुनै पनि प्रकारको विघ्न रहन सक्दैन, त्यसैले अभ्यासको प्रयोगशालामा बस। अहिलेसम्म ज्ञानको सागर, गुणहरूको सागर, शक्तिहरूको सागरमा माथि-माथिको लहरमा लहरायौं, अब सागरको गहिराइमा गयौं भने अनेक प्रकारको विचित्र अनुभवको रत्न प्राप्त गरेर समर्थ आत्मा बन्न पुग्छौं।

स्लोगन:- अशुद्धिले नै विकाररूपी भूतहरूको आह्वान गर्छ, त्यसैले संकल्पबाट पनि शुद्ध बन।

अव्यक्त स्थितिको अनुभव गर्नको लागि विशेष होमवर्क: -

बुद्धि रूपी पाऊ पृथ्वीमा नरहोस्। जसरी भनाइ छ— फरिश्ताहरूको पाऊ पृथ्वीमा हुँदैन। त्यसैगरी बुद्धि यस देह रूपी पृथ्वी अर्थात् प्रकृतिको आकर्षणबाट पर रहोस्। प्रकृतिलाई अधीन गर्ने बन, अधीन हुने होइन।